

Stanisław Pazda

Zalesie Śląskie, pow. Strzelce Opolskie

Informator Archeologiczny : badania 1, 192-193

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

oraz brązowe, języczkowate okucie końca pasa.

W tym sezonie wyeksplorowano całość cmentarzyska w Żabieńcu i stwierdzono, że ciągnęło się ono ukośnie do linii spadku terenu, z południowego wschodu ku północnemu zachodowi pasem długości około 40 metrów i szerokości ok. 10 m. Z ogólnej liczby 43 wyróżnionych grobów jednaście stanowią pochówki w rowkach, a pozostałe to groby jamowe lub skupienia czystych, zbitych kości. Stwierdzono też istnienie warstwy ze szczątkami pochówków "typu dobrodzieńskiego".

Cmentarzysko można datować na IV w. /ewentualnie schyłek w. III/ oraz 1-szą połowę V wieku.

Na stanowisku 1 /Cmentarzysko na polu "Kąty"/ stwierdzono, że w wyniku wybierania piasku na polu Tadeusza Jagieła uległo zniszczeniu kilka grobów kultury Łużyckiej. Przeprowadzono na zagrożonym terenie badania ratownicze, które objęły przestrzeń 50 m². Odkryto 5 grobów ciałopalnych kultury Łużyckiej /nr 681 - 685/. W grobie 681, przykrytym brukiem kamiennym, znaleziono kości bydłace. W czterech grobach stwierdzono przedmioty brązowe.

Z A L E S I E Ś L Ą S K I E
pow. Strzelce Opolskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Stanisław Pazda w czasie od 13 do 30. IV., finansował WKZ w Opolu.

Stanowisko zostało odkryte w 1963 roku, podczas budowy szkoły. Przeprowadzone wówczas dorywcze badania ratownicze dostarczyły materiałów z trzech, częściowo zniszczonych obiektów osadniczych. Celem tegorocznych prac było określenie charakteru i chro

nologii stanowiska oraz ustalenie zasięgu nawarstwień kulturowych.

W pobliżu szkoły założono kilka wykopów sondażowych. Wykopy od północnej, zachodniej i wschodniej strony budynku wykazały, że warstwy kulturowe zostały tu całkowicie zniszczone, conajmniej na 15 m od szkoły. Jedyne w wykopie o powierzchni ca 75 m², założonym od południa, natrafiono w odległości 3 m od murów na nienaruszone obiekty osadnicze. Odkryto dwie jamy mieszkalne, pięć - paleniskowych, ewentualnie odpadkowych oraz kilkanaście jam poszupowych. Na przebadanym odcinku warstwa kulturowa nie występowała, a obiekty nieruchome zarysowują się na tle calca /glina/ bezpośrednio pod warstwą orną.

W jamach znaleziono: głównie ceramikę wykonaną na kole /ale także i ręcznie lepioną/, polepę i nieco kości zwierzęcych.

Na podstawie uzyskanych materiałów odkrytą osadę można wstępnie datować na schyłek okresu wpływów rzymskich /IV w. n. e./.